

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Fortsettelse af eneste Behandling af Indstillinger angaaende Andragender, der have været tilstillet Finansudvalget. (2den Afdeling).

Til Forhandling sattes Ændringsforslag Nr. 3 udenfor Betænkningen af R. Nielsen (Ringkøbing Amts 5te Valgkreds) (se foran) om Henvisning af et Andragende (Bet. Nr. 86) til *Ministereren for Kirke- og Undervisningsvæsenet*.

R. Nielsen (Ringkøbing Amts 5te Valgkreds): Det Andragende, som jeg har tilladt mig at foreslaa henvist, angaar Enken^{ens} efter Skoleforstander Rosendahl paa Nørrebro her i København. Rosendahl fik i sin Tid, da han opgav sin Virksomhed som Skoleforstander for den Skole, som han havde ledet i over en Menneskealder, gennem et Andragende her til Rigsdagen en Understøttelse paa 300 Kr. Da han nu døde i December Maaned i Fjor, hørte denne Understøttelse op, og Enken søgte da om at faa denne Understøttelse helt eller delvis; men det hedder i Svaret fra Ministeriet, at man maa nære overvejende Betæneligheder derved. Jeg maa antage, at det er Grunden til, at Andragendet ikke er blevet henvist. Jeg forstaaer ikke ret Berettigelsen af disse Betæneligheder. Da Rosendahl i sin Tid søgte om Understøttelse, afslog den daværende Minister det, men henstillede, at han jo kunde søge Rigsdagen. Det gjorde han, og der blev saa givet denne Understøttelse paa 300 Kr. Det forekommer mig nu naturligt, at Enken fik i alt Fald en Del af dette Beløb. Hun sidder i meget smaa Kaar. Da hun indgav Andragendet, vidste hun ikke, om hun endnu havde Fribolig derude ved denne Skole, der hører ind under Vartov og Vartov Kirkes Bestyrelse. Siden den Tid er det, saa vidt jeg ved, slaaet fast, at hun faar fri Bolig i 2 Aar, men kun i 2 Aar. Hendes Mand har ikke efterladt sig nogen Formue, og hun er saaledes henvist til paa sine gamle Dage at leve af, hvad hun sely kan erhverve sig. Jeg mener, at vi gennem Alderdomsunderstøttelsesloven har slaaet fast, at ethvert samfundsnyttigt Arbejde fortjener Samfundets Anerkendelse, og at der tilkommer enhver samfundsnyttig Arbejder Hjælp af dette Samfund, hvor han har ydet sine Kræfter og gjort sin Gerning, saa at han ikke paa sine gamle Dage skal falde ind under det offentlige Fattigvæsen. Vi have jo ogsaa

mange Eksempler paa, at lignende Hjælp er ydet overfor den Art Virksomheder, hvorom der her er Tale, og lige saa naturligt, som det var, at yde Rosendahl en Understøttelse, lige saa naturligt forekommer det mig at være at give Enken i alt Fald en Del af den Understøttelse, han fik. Jeg synes ikke, at dette paa nogen Maade kan drage Følger efter sig, der kunne vække Betæneligheder. Endnu paa den sidst vedtagne Tillægsbevilling have vi givet tilsvarende Understøttelser, og jeg vil derfor henstille, om ikke den højtærede Minister kunde tilsige mig i alt Fald, at en fornyet Overvejelse mulig kunde føre til et heldigere Resultat, eller om ikke Tinget skulde kunne bringes til at være saa velvilligt at henvise Andragendet. Der kan maaske nok siges kun at være mindre Haab derom, men jeg vil dog bede om, at man ikke fuldstændig lukker i Laas for denne Enke. Det er jo en egen Sag, naar man Tid efter anden har givet tilsvarende Bevillinger for tilsvarende Arbejde, saa her at nægte det og gaa bort fra den hidtidige Hovedopfattelse af det samfundsnyttige Arbejde og Samfundets Anerkendelse deraf. Der er, mig bekendt, intet som helst, der kan stille sig hindrende i Vejen for, at en saadan Understøttelse kan gives. Dermed være Andragendet anbefalet til det høje Tings Velvillie.

Ministereren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (*Enevold Sørensen*): Det ærede Medlem (R. Nielsen [Ringkøbing Amts 5te Valgkreds]), der har foreslaaet Andragendet fra Enken efter fhv. Skoleforstander Rosendahl henvist, har henvist til, at hendes Mand i sin Tid fik Understøttelse, men det er ingenlunde almindeligt, at Understøttelser, der i sin Tid ere bevilgede en Mand som Anerkendelse for en eller anden samfundsnyttig Virksomhed, derefter fortsættes helt eller delvis som Pension for hans Enke. Det sker i alt Fald kun, naar der foreligger ganske særlige Grunde derfor, og Ministeriet har ikke fundet, at saadanne ere til Stede i dette Tilfælde. Der har derfor været overvejende Betænelighed ved at foreslaa Understøttelse eller Pension til paagældende Enke, og ved dette til Finansudvalget henviste Andragende har Finansudvalget haft Lejlighed til enstemmigt at tage samme Stilling til Spørgsmaalet som Ministeriet. Jeg kan derfor ikke anbefale Henvisningen, idet jeg ikke kan være enig med den ærede Ændringsforslagsstiller i, at det